

عنوان مقاله:

اکوتوریسم شهری توامندساز؛ رویکردی نوین در توسعه جوامع محلی

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی توسعه شهری و منطقه‌ای، دوره 7، شماره 23 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده‌گان:

منا صبورجنی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد

ایمان قلندریان - استادیار شهرسازی، دانشگاه فردوسی مشهد. مشهد. ایران.

خلاصه مقاله:

توامندسازی همواره به عنوان یکی از اصلی ترین جهت‌گیری‌ها برای بهبود کیفیت زندگی جوامع محلی مطرح بوده و می‌تواند با توجه به زمینه موجود به شکل‌های متفاوتی انجام شود. برخی از بافت‌های شهری کم برخوردار که نیاز به توامندسازی در آن به صورت جدی وجود دارد، دارای پتانسیل‌های بکر طبیعی برای اکوتوریسم هستند. اکوتوریسم، در عین ایجاد کیفیت مناسب محیط برای گردشگران، بیشترین حفاظت را در زمینه‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، زیست محیطی و کالبدی از جامعه میزبان به عمل می‌آورد. این پژوهش با استفاده از روش فراترکیب مطالعات مرتبه، چارچوبی برای دو مفهوم توامندسازی و اکوتوریسم ارائه نموده است و با تبیین ارتباط میان این دو چارچوب با بهره‌گیری از روش دلفی، فرآیند و معیارهایی برای اکوتوریسم شهری توامندساز، ارائه داده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد اکوتوریسم شهری توامندساز دارای ابعاد اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی، ذهنی-ادراکی و زیست محیطی می‌باشد. این رویکرد در هر بعد به صورت گام به گام با توامندسازی فردی، افزایش توان مشارکت‌پذیری، توسعه اجتماعی و اثربخشی اجتماعی؛ توامندسازی اجتماعی جوامع میزبان را دنبال می‌کند.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم شهری، اکوتوریسم اجتماع محور، توامندسازی، جامعه محلی، اکوتوریسم شهری توامندساز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1615858>
